

ת"פ (קרית שמונה) 20446-12-22 - מדינת ישראל נ' שלמה זלמן בן

דוד

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 20446-12-22 מדינת ישראל נ' בן דוד
תיק חיצוני: פמ"צ 2805/2022

לפני כבוד השופט ערן בר אור

מדינת ישראל

המאשימה
נגד

שלמה זלמן בן דוד

הנאשם

החלטה

בהחלטה שניתנה בתאריך 9.9.2024, הדוחה את בקשת הנאשם לביטול שמיעת הראיות, ציינתי שלא מצאתי את הקשר בין תיק הערר לעדויות עדי התביעה בתיק שלפני.

עתה ביקשה ב"כ הנאשם שאעיין מחדש בהחלטתי, תוך הפנייה להנחיית פרקליט המדינה מס' 2.18, שמלמדת לדעתה על קשר ישיר ומובהר בין הגשת כתב האישום לבין ההחלטה במח"ש, שכן לשיטתה מן הראוי לכל הפחות להקפיד את ההליך עד לתום הבירור במח"ש (וזאת בשים לב לבקשתה הראשונית לביטול האישום בגין הגנה מן הצדק).

ב"כ המאשימה מתנגדת לבקשה, תוך שהיא מפנה לס' 8 בהנחיית פרקליט המדינה הנ"ל, על פיו: "... ככלל, הגשת ערר לא תעכב את טיפול התביעה בתיק נגד האזרח".

להשלמת התמונה יצוין כי בתאריך 7.9.2023, ביקש הנאשם לטעון טענה של הגנה מן הצדק לגבי העבירה של תקיפת שוטרים, וזאת בשל העובדה שלא היה "אישור שפיטה" בתיק עובר להגשת האישום, למרות שיש אינדיקציה ממשית שהנאשם נחבל ונגרם לו שבר בצלעות. באותו דיון הסבירה ב"כ המאשימה כי בהתאם לנוהל, לא נדרש "אישור שפיטה" מכיוון שכתב האישום לא הוגש תוך מעצרו של הנאשם.

שבתי וקראתי את טיעוני הצדדים, הן ביחס לבקשתו האחרונה של הנאשם והן הטענות שעלו

בפרוטוקול הדיון. באף אחת מההזדמנויות שהיו לו, לא ציין הנאשם מיהם השוטרים שלטענתו פגעו בו, כך שעלול לעלות איזשהו חשש שעדותם בפני תפגע בהליך הערר. טענתו בעניין היעדר "אישור שפיטה" בדרך זו או אחרת, המבססת לשיטתו הגנה מן הצדה, הייתה במהותה טענה מנהלית כנגד התנהלות המאשימה, ולא דווקא טענה כלפי השוטרים-העדים עצמם.

בנסיבות אלו אין לי אלא לשוב ולציין כי לא מצאת את הקשר בין הערר שהוגש כנגד השוטרים, או מי מהם, לבין עדויות עדי התביעה בתיק שלפני.

אציין כי גם אם יתקבל הערר, ויוחלט לפתוח בהליכים כלפי מי מהשוטרים, אין הדבר מלמד בוודאות כי יש לקבל את טענתו של הנאשם להגנה מן הצדק, ועניין זה ייבחן בהתאם לכללים שנקבעו.

עוד אציין כי בהתאם להנחיית פרקליט המדינה הרלוונטית, הגם ש"האינטרס הציבורי בחקירת חשדות לעבירות פליליות שבוצעו ע"י שוטר מחייב בדיקת טיב התלונה נגד השוטר בטרם קבלת החלטה בנוגע לתלונה המקבילה נגד האזרח", אין הדבר דומה כאשר המדובר בהליכי ערר, שאז "הגשת ערר לא תעכב את טיפול התביעה בתיק נגד האזרח". ויודגש, כי עצם קיומה של אינדיקציה בחומר החקירה כי האזרח החשוד בתקיפת שוטר העלה טענה לפיה באותו אירוע ממש בוצע כלפיו שימוש בכוח ע"י שוטר, אינה מונעת לחלוטין את הגשת האישום נגד האזרח גם לפני סיום ההחלטה במח"ש, הכל כאמור בהנחיה.

מכל מקום, וכמו שהדברים הוצגו עד כה, שאלת התנהלות המאשימה במקרה זה, בעצם הגשת האישום, צריכה להיבחן גם בהתאם לראיות שהיו בידי המאשימה בעת קבלת החלטתה, ואף מהטעם הזה לא מצאתי שיש מקום לדחות את עדותם של השוטרים.

לפיכך, הבקשה לעיון חוזר - נדחית.

ניתנה היום, י"ט אלול תשפ"ד, 22 ספטמבר 2024,
בהעדר הצדדים.